

ननुसुप्तिसमाध्यादौत्यक्तोपाधेरालनः समदुःखसुखत्वेपिसोपाधिकदशायांतप्तायः पिंडस्य दग्धत्वमिव तस्य दुःखित्वं दुर्वारं उपाधिश्च मूलप्रकृतेर्व्यापिकायामात्रारूप इति तत्सत्त्वे तु न निर्मूलोच्छेदमर्हत्यतः सोमृतत्वाय कल्पत इत्यनुपपन्नमित्याशंक्याह नासत इति प्रमात्रादेरागमापायित्वेन कादाचित्कत्वात् रज्जूरगादिवत् असतः भावः सत्ताकालत्रयेऽपि नास्ति अयमर्थः प्रमात्रादिर्मूलाज्ञानेन चिदात्मनिकल्पितः मूलाज्ञानस्य चात्मज्ञानेन निवृत्तौ कारणाभावान्नूनः प्रमात्राद्युद्भवोस्तीति निष्प्रत्यूहममृतत्वं ज्ञानात् सिध्यतीति नन्वप्रतीतिमात्रात् प्रमात्रादेर्मिथ्यात्वोपगमे आत्मनोऽपि सुप्तादावप्रतीयमानत्वाविशेषान्मिथ्यात्वमस्तु उभयोर्वासत्यत्वमस्तु इत्याशंक्याह नाभावो विद्यते सत इति सद्भूतुनः अभावोऽसत्त्वं कदाचिदपि न विद्यते सुषुप्तादावपि अनुभूतयोः सुखाज्ञानयोः सुखमहमस्वाप्सनं किंचिदवेदिषमिति उत्थाने परामर्शदर्शनात् तदनुभवमंतरेण तयोः परामर्शासंभवात् अतः सतोऽसत्त्वं नास्ति श्रुतिरपि सुप्तिकैवल्ययोः प्रमात्राद्यभावं दृशो नित्यत्वं चाह यद्वैतं न पश्यति पश्यन्वैतं न पश्यति न हि द्रष्टुं दृष्टेर्विपरिलोपो विद्यते विनाशित्वान्ननु तद्वितीयमस्ति ततो न्यद्विभक्तं यत्पश्येदिति यदि प्रमात्रादिः सत्यस्तर्हि सतोर्थस्य सुषुप्तादावदर्शनं सान्निध्याभावाद्वा द्रष्टुं ग्लोपाद्वा वक्तव्यं नाद्यः आत्मनि दृष्टं न दृश्यं भावस्यान्यत्र सद्भावकल्पनायोगात् नांत्यः उदाहृतया श्रुत्यैव

नासतो विद्यते भावो नाभावो विद्यते सतः ॥ उभयोरपि दृष्टो तस्त्वनयोस्तत्त्वदर्शिभिः ॥ १६ ॥

तन्निषेधात् तस्मादुभयोरपि सत्यत्वेन मिथ्यात्वेन वा साम्यं दुर्वचं ननु सत आकाशादेः कचिदपि देशकाले चाभावो यद्यपि नास्ति तथापि सत एव परमाणोर्देशांतरेऽभावोऽस्ति प्रागसतोऽपि घटादेर्भावश्च दृष्टः तत्कथमुच्यते नासतो विद्यते भावो नाभावो विद्यते सत इत्याशंक्यविद्वदनुभावेन निरस्यति उभयोरपीति अंतोयाथात्म्यं यथास्वप्ने न भः कुंभरज्जूरगादयो नित्यत्वानित्यत्वसत्यत्वासत्यत्वादिधर्मोपेततयानिश्चिता अपि प्रबोधे न बाध्यंते तद्वजापदृष्टा अपि ते तत्त्वज्ञानेन बाध्यंते ननु जापद्वासनावशात् स्वप्नगत न भ आदौ नित्यत्वादिनिश्चयो भ्रम इति चेत् अनादिकालप्रवृत्त प्रागभवीय संस्कारवशात् जायन् न भ आदावपि स भ्रम एवेति तुल्यं ननु स्वरूपसदेवरजतादिकं शुक्त्यादावध्यस्य तेन त्वसत् शशशृंगादिकं गगनादिकं तु त्वद्रीत्या स्वरूपेण असदपि कथमात्मन्यध्यस्यत इति चेन्न अध्यासे हि पूर्वानुभवमात्रमपेक्षेतेन त्वनुभूतस्य स्वरूपेण सत्त्वमपि दर्पणप्रतिबिंबिते गगनेऽपि नैल्याध्यासदर्शनात् न च गगने नैल्यं स्वरूपेण सत्यमस्ति अथ चान्यत्राध्यस्यते तस्मात् भ्रमपरंपरायाः संभवात् स्वप्नद्रष्टृभिरिवास्माभिरदृष्टमपि सदसतो र्याथात्म्यं प्रबुद्धैर्द्रष्टुं शक्यमेव तथा च श्रुतयः नेह नानास्ति किंचन अस्तीत्येवोपलब्धव्यः अतो न्यदार्त्तमित्याद्याः अनात्मनोऽसत्त्वं चात्मनश्च सत्त्वं प्रतिपादयन्ति एवं सतो ज्ञानेनासतो बाधा त्कैवल्यं सिध्यतीति भावः ॥ १६ ॥